सा अपि द्रुपिणिका दृष्ट्वा स्वयम् उत्थाय सादरा
वासवेश्मान्तरं नृष्टा कण्ठे लग्ना निनाय तं । 88
तत्र सा लोहजङ्घस्य तस्य सौभाग्यसंपदा
वशीकृता सती न अन्यत् फलं जन्मन्य् अमन्यत । 89
ततस् तया निवृत्तान्यपुरुषासङ्गया सह
यथासुखं स तत्र एव तस्थौ तन्मन्दिरे युवा । 90
तद् दृष्ट्वा शिक्षिताशेषवेशयोषिज् जगाद तां
माता मकरदंष्ट्रा सा खिन्ना द्रुपिणिकां रहः । 91
किम् अयं निर्धनः पुत्रि सेव्यते पुरुषस् त्वया?
शवं स्पृशन्ति सुजना गणिका, न तु निर्धनं । 92
क्व अनुरागः क्व वेश्या त्वम् इति ते विस्मृतं कथं?
सन्ध्या इव रागिणी वेश्या न चिरं पुत्रि दीप्यते । 93
नटी इव कृत्रिमं प्रेम गणिका अर्थाय दर्शयेत्,
तद् एनं निर्धनं मुञ्च, मा कृथा नाशम् आत्मनः । 94
इति मातुर् वचः श्रुत्वा रुषा द्रुपिणिका अब्रवीत्,
मा एवं वादीर्, मम क्व् एष प्राणेभ्यो ऽप्य् अधिकः प्रियः । 95
धनम् अस्ति च मे भूरि, किम् अन्येन करोम्य् अहं?
तद् अम्ब न एव वक्तव्या भूयो ऽप्य् एवम् अहं त्वया । 96
तच् छ्रुत्वा लोहजङ्घस्य निर्वासनविधौ क्रुधा
तस्थौ मकरदंष्ट्रा सा तस्य उपायं विचिन्वती । 97

Digitized by Google